

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

89. Fugienda[m] esse auaritiam & solicitudine[m] eoru[m] quæ ad
victu[m] cultu[m]que corporis pertinent, ex parabola diuitis horrea sua
laxiora facientis, & magnam rerum copiam in multos annos ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](#)

SYNTAXIS HISTORIE EVANGELICE.

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
		illis nō est in obliuione corā Deo ? Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis. Dico aut̄ vobis, Omnis quicunq; cōfessus fuerit me corā hominibus, & filius hojs cōfitebitur illū corā angelis Dei, qui autē negauerit me corā hominibus, negabitur corā angelis Dei. Et omnis qui dicit verbū in filium hominis, remittetur illi: ei autem qui in Spiritum sanctū blasphemauerit, nō remittetur. Cūm autē inducēt vos in synagogas, & ad magistratus & potestates, nolite solicieti esse qualiter, aut quid respondeatis, aut quid dicatis. Spiritus enim sanctus docebit vos in ip̄a hora quid oporteat vos dicere.* 89.	S. Mat

C A P . 89. Fugiendam esse auaritiam & solitudinem eorum quæ ad viictum cultū corporis pertinent, ex parabola diuitiis horrea sua laxiora facientis, & maximā vim copiamq; rerum in multos annos recondentis. Lut. 21.* 88.

S. Matthæus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
		Alt aut̄ ei quidā de turba, Magister, dic fratri meo ut diuidat mecū hēreditatē. At ille dixit ei, Homo, quis me cōstituit iudicē aut diuisorē super vos? Dixit quæ ad illos, Videte & cauete ab omni auaritia: quia non in abundantia cuiusquam vita eius est, ex his que posſidet. Dixit autem similitudinem ad illos, dicens, Hominis cuiusdam diuitiis huberes fructus ager attulit. & cogitat in tra se dicens, Quid faciam, quia nō habeo quo congregē fructus meos? Et dixit, Hoc faciam, Destruā horrea mea, & maiora faciā: & illuc cōgregabo omnia quæ nata sunt mihi, & bona mea, & dicā animq; meq; Anima, habes multa bo na.	

S. Matthæus	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
		<p>na posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare. Dixit autem illi Deus, Stulte, hac nocte animam tuā re- petunt à te: quę autem parasti, cuius e- runt? Sic est qui sibi thezaurizat, & non est in Deum diues. Dicitque ad discipu- los suos, Ideo dico vobis. Nolite solliciti esse anime vestræ quid manducetis: ne- que corpori quid induamini. Anima plus est quam esca, & corpus plus quam vestimentum. Considerate coruos, quia non seminant neque metunt, quibus nō est cellarium neque horreum, & Deus pascit illos. Quanto magis vos pluris estis illis? Quis autem vestrum cogitan- do potest adiicere ad staturam suam cu- bitum vnum? Si ergo neque quod mini- mum est potestis, quid de ceteris solici- ti estis? Considerate lilia quomodo cre- scunt: non laborat, neq; nent. dico autē vobis, nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut vnum existis. Si autē fœnum quod hodie est in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos, pusillæ fidei? Et vos nolite querere, quid manducetis, aut quid bibatis: & nolite in sublime tolli: hac enim omnia gentes mundi querunt. Pater autem vester scit quoniam his in- digetis. Veruntamen querite primū regnum Dei; & hęc omnia adiicientur vobis. Nolite timere pusillus gress, quia cōplacuit patri vestro dare vobis regnū. Vendite quę possidetis, & date eleemo- synam. Facite vobis sacculos qui nō ve- terascunt, thesaurum non deficientem in cælis: quō sur non appropiat, neque tinea corrumpit. Vbi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. * 90.</p>	Q. 3